

«حدیثی کراتقدر از امام علی بن موسی الرضا علیه السلام»

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي آخِرِ جُمُعَةٍ مِنْ شَعْبَانَ. فَقَالَ:

يَا أَبَا الصَّلْتِ، إِنَّ شَعْبَانَ قَدْ مَضَى أَكْثَرُهُ وَهَذَا آخِرُ جُمُعَةٍ فِيهِ، فَتَدَارِكُ فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ تَقْصِيرُكَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ، وَ عَلَيْكَ بِالْإِقْبَالِ عَلَى مَا يَعْنِيكَ، وَ أَكْثِرْ مِنَ الدُّعَاءِ وَ الْإِسْتِغْفَارِ وَ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، وَ تُبِّ إِلَى اللَّهِ مِنْ ذُنُوبِكَ لِيُقْبَلَ شَهْرُ اللَّهِ إِلَيْكَ وَ أَنْتَ مُخْلِصٌ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ، وَ لَا تَدَعَنَّ أَمَانَةً فِي عُنُقِكَ إِلَّا أَدَيْتَهَا، وَ لَا فِي قَلْبِكَ حِفْداً عَلَى مُؤْمِنٍ إِلَّا نَزَعْتَهُ، وَ لَا ذَنْباً أَنْتَ مُرْتَكِبُهُ إِلَّا قَلَعْتَ عَنْهُ، وَ اتَّقِ اللَّهَ، وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ فِي سِرِّ أَمْرِكَ وَ عَلَانِيَتِهِ، ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ وَ أَكْثِرْ مِنْ أَنْ تَقُولَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ هَذَا الشَّهْرِ: «اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ»، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى يُعْتِقُ فِي هَذَا الشَّهْرِ رِقَاباً مِنَ النَّارِ لِحِرْمَةِ شَهْرِ رَمَضَانَ.

(بحار الأنوار ۷۲/۹۴ ح ۱۷، به نقل از عیون أخبار الرضا علیه السلام)

اباصلت هروی می گوید: در آخرین جمعه‌ی ماه شعبان خدمت امام رضا علیه السلام شرفیاب شدم. آن حضرت فرمود: ای اباصلت، همانا بیشتر ماه شعبان سپری شد و این آخرین جمعه‌ی آن است. پس کوتاهی‌هایت را در آنچه که از این ماه گذشت، جبران کن. و بر تو باد که رو آوری به آنچه برای تو مفید است. و دعا و استغفار و تلاوت قرآن را بسیار کن. و به سوی خداوند توبه کن (بازگرد) تا وقتی ماه خدا به تو نزدیک می‌شود، تو از برای خدا خالص شده باشی. و هیچ امانتی در گردنت نباشد، مگر این که آن را ادا نمایی. و هیچ کینه‌ای از مؤمنی در قلبت نباشد، مگر این که آن را بیرون کنی. و هیچ گناهی که مرتکب می‌شدی نباشد، مگر این که آن را ترک نمایی. و پروای (تقوا) الهی پیشه کن. و در کارهای نهان و آشکار بر او توکل کن. (سپس حضرت این آیهی قرآن را خواندند:) «و هر که بر خداوند توکل کند، خدا برای او کافی است. همانا خداوند رساننده‌ی فرمانش است و برای همه چیز اندازه‌ای قرار داده است.» (سپس فرمودند:) و در باقی مانده‌ی این ماه بسیار بگو:

«اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ»

«پروردگارا، اگر ما را در آنچه از ماه شعبان گذشته است نیامرزیدی، پس ما را در باقی مانده‌ی این ماه بیامرز.»

پس همانا خداوند بلندمرتبه در این ماه (شعبان) به خاطر حرمت و احترام ماه رمضان، بندگان بسیاری را از آتش جهنم آزاد می‌گرداند.